

APRIL 2002

Misli thoughts

LETO - YEAR 51
ŠTEVILKA - NUMBER 4

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

Urednikove misli

Odmeva naj velikonocna aleluja

ALELUJA je velikonočna pesem zmagoslavja: Gospod živi, Vstali Kristus nas dohiteva na poteh naših Emavsov, slavimo in hvalimo ter se zahvaljujmo Gospodu, našemu Bogu.

Lepo in doživeto smo obhajali velikonočne praznike tu v Avstraliji in doma v Sloveniji – pa pravzaprav povsod, kjer živi slovenski človek, je bilo čutiti zmagoslavje zarje velikonočnega jutra. Urednik Radia Ognjišče gospod Franci Trstenjak nas je na veliko noč preko radijskih valov povezal z vsem svetom. Tako se je dalo začutiti bitje velikonočnega srca po vsem svetu in so tudi v Sloveniji zvedeli, kako sončno in praznično je bilo v Adelaidi, Sydneyu in Melbournu.

Tudi naše Misli nosijo utrip slovenskih src pod Južnim križem Avstralije v širjave sveta in od tam tudi dobivamo odmeve: Iz Južne, Srednje in Severne Amerike, Evrope, Rusije, Japonske, Nove Zelandije in še kje. Vedno znova me preseneča velika moč tiskane besede. Res je veliko dela z vsako številko revije, z določitvijo, pripravo vsebine, tipkanjem, postavitvijo na strani, pošiljanjem, a je delo lažje že zaradi vas, ki nam po pošti ali preko elektronske pošte pošljete zahvalo in vzpodbudo. Bog lonaj za vsako dobro misel in vsak vaš dar, da bodo Misli še naprej lahko opravljale svoje poslanstvo. Hvala vsem, ki ste nam poslali čestitke in darove, poravnali naročnino. Od novembra lani plačamo za poštnino Misli nad štiristo dolarjev več za vsako številko. Zato velja še posebna zahvala dobrotnikom Tiskovnega sklada patra Bernarda in tokrat še poseben Bog lonaj neimenovanima prijateljema v Sydneyu za veliki dar!

Med velikonočnimi čestitkami naj izpostavimo besede škofa Alojza Urana:

*Medtem, ko v krajih svetih
teče spet nedolžna kri,
pogled se h Kristusu obrača,
budi spomin na težke dni.*

*Nanj se zgrnilo je vse zlo,
ki človek zaslepljeni ga povzroča.
Je križ sprejel in nosil ga voljno,
življenje večno nam izroča.*

*Zato zdaj smrt in vse gorje
z Njim trdno povežimo.
V Kristusu dobiva smisel vse,
rešitve naše vsi se veselimo.*

Dokler bomo ljudje na zemlji, bodo naša pota iskanje živega Boga. Naša hrepenenja pa bomo polagali v prošnjo: »Ostani z nami, Gospod!«

Prijetno branje aprilskih Misli, prisrčen pozdrav iz jesenskega Melbournu in Bog živi!

p. Ciril A. Božič OFM

MISIJONAR PATER STANKO ROZMAN MED NAMI

Avstralija je name naredila velik vtis, ki ga ne bom pozabil. To je dežela prostranstev. Na zemljevidu sta Melbourne in Sydney čisto blizu, v resnici pa vzame cel dan vožnje z avtom, da se pride iz enega v drugo mesto. Pričakoval sem, da bomo videli kenguruje na vsakem zavoju. V resnici pa jih na poti nismo videli. Šele, ko so nas prijatelji v Canberri peljali v bližnji narodni park, smo jih zagledali in opazovali. Vso pot pa so nas z leve in z desne strani ceste pozdravljali evkaliptusi različnih vrst. Prej sem bil mislil, da rasto le v določenih predelih. Valovita dežela hrani milijone ovc in krav. Človek mora to videti, da lahko vsaj malo razume. Mesta so prostrana in zelo prijazna. V tej deželi živi nad 25.000 Slovencev, pravijo, ki so z ostalimi prebivalci ustvarjali prijazno in gostoljubno državo. V Melbournu, kjer sem doživljal gostoljubnost p. Cirila in misijonarke Marije, sem doživel tudi prijaznost Slovencev, ki so s svojim trdom in s svojimi žulji gradili moderno državo Avstralijo. Sedaj pa mnogi med njimi uživajo zasluženi pokoj.

Marsikdo med njimi bi se rad vrnil v domovino Slovenijo, a je Avstralija res postala njihov novi dom; predvsem pa to čutijo njihovi otroci. Domorodna čustva pa hranijo v različnih klubih in po slovenskih misijah v Melbournu, Sydneyu in v Adelaidi. Hvaležen sem Bogu ter Mariji in p. Cirilu ter vam vsem, ki sem vas srečal, da sem doživel vaš kontinent in imel priložnost biti z vami. Bog vam povrni! Ostali mi boste kot dragocen spomin za vse življenje.

Vdani pater Stanko

Veselo snidenje patra Stanka po 30 letih z nekdanjo sodelavko v Zambiji laično misijonarko Zinko Černe, sošolcem Janezom Černetom - Zinkinim možem in Marijo ter Slavkom Godcem v Canberri.

PATER PEPI O AFRIŠKI DRUŽINI

To, kar sem, sem tudi zaradi družine, ki me je rodila in vzgojila. Oddaljen od nje in postavljen v njeno afriško resničnost na Severu Toga, se sprašujem, katere družinske vrednote na novo odkrivam?

V Afriki je družina najprej občestveni prostor, kjer se spleta sklop medosebnih odnosov in se iz roda v rod prenašajo družbene in verske vrednote. Je prostor spomina na tiste, ki živijo onstran smrti, in sprejem tistih, ki se rojevajo... 1) Med temeljne vrednote spadata pripadnost skupnosti in enotnost, ki se izražata v skupinski pravici do lastnine. Poglavar družine skrbi za zadovoljevanje potreb vseh članov. Lastnina je skupna, last vse družine, zato je ni mogoče prodati in tudi ne odtujiti na kakršenkoli način. Posameznik spada skupnosti družine in zunaj nje se v polnosti ne more uresničiti. Vsak življenjski dogodek praznuje vsa družina; vsi člani v njem sodelujejo in tako utrjujejo občestvo med njimi samimi in s tistimi, ki so na drugem svetu.

2) Družina je prejela življenje od prednikov. Tukaj živeči morajo to življenje nadaljevati v številnem potomstvu. V tradicionalnem pogledu na družino in življenje je največja nesreča za nekoga v tem, da nima potomcev. Posameznik je pomemben le v družinski skupnosti in z rojstvom otrok prispeva k širitvi klana in ljubezni do prednikov. Rojstvo otrok, prenos življenja, je v tem miselnem okolju sveta dolžnost. Ljubezen do življenja spremljata spoštovanje in zaščita življenja od spočetja do konca. Afriška tradicionalna družina ne pozna problema splava, evtanazije, ali zapuščenosti starejših ljudi.

3) Afričan ima zelo izostren čut za spoštovanje sorodstvenih vezi in za pripadnost družini, klanu, ali plemenu. Branil bo njihovo čast, četudi bi bilo njegovo življenje s tem ogroženo.

4) Edinost okoli poglavarja družine, ki je skupni oče in neposredni predstavnik

prednikov, je naslednja velika vrednota. Poglavar družine zagotavlja vez med tustranstvom in nevidnim svetom. Je odgovoren za življenje in dejanja članov družine.

5) Solidarnost in delitev dobrin se v družinskem življenju izražata v medsebojni pomoči pri opravih in pri zadovoljevanju skupnih potreb. Življenje se vedno odvija v skupnosti, medsebojno se podpirajo, gradijo medsebojno razumevanje...

6) Član afriške tradicionalne družine ima zelo velik čut za gostoljubje, še zlasti do tujcev. Vsakega neznanca, ki vstopi v družino, imajo za sveto bitje, za morebitnega poslanca prednikov ali božanstev, ki je prišel zato, da preveri kakovost sprejema in radodarnosti družine. Gostoljubno sprejeti tujec prinaša blagoslov nevidnih sil, katerih poslanec je. V gostoljubnosti je potrebno iti celo do te mere, da se tujcu v primeru pomanjkanja pripravi polento iz semena žitarice.

7) Spoštovanje starejših ljudi je naloženo vsakemu mlajšemu članu zaradi starosti, ki izraža njihovo deleženje pri modrosti prednikov.

8) V tradicionalni družini ima vsak član svoje mesto in vlogo. Opravila si razdelijo glede na spol, starost in družbeni položaj. Vsakdo dela za skupno dobro in srečo vseh.

9) Vzgoja otroka pripada najprej biološkemu staršem, vendar pa se vsi člani družine čutijo odgovorne za dobro vzgojo. Razdeljeni v starostne skupine lažje in uspešneje opravljajo svojo vzgojno vlogo.

10) Cenjenje devištva pred poroko se rojeva v družinskem okolju, ki vzdržuje čut za sramežljivost in skrbi za to, da nihče ne odobrava spolnih stranpoti.

11) Afričan je neozdravljivo veren človek, zato ima izostren čut za sveto, za božje.

12) K temu čutu spada tudi živi čut občestvene povezanosti s pokojniki.

Pesem za srce

PREJELA SEM od moje sestre Lojzke ta-le spomin na pokojno hčerko Sonjo. Prosila bi Vas, če je Vam mogoče, da bi dali v "Misli".

Sestra Lojzka je zelo bolna, je bila že večkrat v bolnišnici in bo morala na operacijo srca v Ljubljano.

Bila je vedno zelo delavna, skrbela za družino, vnuke, ko so šli drugi v službe, sama za sebe pa ni imela časa. Jemala je vse za dobro.

Stara je 79 let in že ves čas po vojni živi v Radovljici na Gorenjskem.

Tisto leto ko je bila pokojna Sonja na raziskovalnem študiju mikrobiologije v Ljubljani, je celo leto stanovala pri teti v Radovljici. Imele so se zelo rade in v vsakem pismu pokojno Sonjo omenja.

Mogoče bi se zato našlo nekaj prostora v "Mislih".

Se moram zahvaliti za list "Misli", vedno kaj novega nam povedo. Se vidi, da Vam prostora primanjkuje.

Veliko sreče, zdravja in Božjega blagoslova Vam želim in Vas prisrčno lepo pozdravljam.

Ivanka Žabkar

SPOMIN NA POKOJNO SONJO ŽABKAR

**In spet so zvončki zacveteli,
deželo objela je pomlad,
ko Bog v svojem večnem vrtu
že četrto leto čuva naš zaklad.**

**Prekmalu se končala pot je tvoja,
zate konec je težav in boja,
zdaj angeli naj tiho, nežno ti pojo,
da, tistim, ki si jih pustila,
bo malo manj hudo.**

**Boleč spomin si v srcu vsem pustila,
v večnosti nekje si se zgubila,
nekoč - nekje čez mnogo, mnogo let
se s tabo snidemo med zvezdam spet.**

**Vse odhaja kakor tiha reka,
le spomini zvesto spremljajo človeka.**

Ana Uršej

LJUBEZEN

**Ljubezen, ti si glavna sila,
ti si kakor sončna vila,
podiraš vse ovire v veselju.**

**Brez tebe nam ni moč živeti,
za tebe spleča se trpeti,
ti si ogenj, ki nikoli ne ugasne.**

**Kdor ljubi, je hkrati svoboden in vezan,
vendar neizmerno nežen,
ker ljubezen nosi srečo, vse prenese.**

**Le ljubezen lahko prepreči vse vojne,
ozdravi nam vse rane gnojne,
ker ljubezen je Bog.**

Zlatomasnik bod' pozdravljen!

BARVA LETOŠNJEGA LETA JA ZLATA BARVA. Naše Misli so dopolnile 50 let in že zlato ponovno žari v ZLATEM DUHOVNIŠKEM JUBILEJU NAŠEGA DRAGEGA PATRA VALERIJANA. Rojen je bil 6. januarja 1926 v Ljubljani - Šiška. V začetku maja leta 1945 je zapustil Slovenijo in nato študiral v Avstriji in ZDA. V duhovnika je bil posvečen 18. maja 1952 v cerkvi sv. Andreja v Chicagu. Posvetil ga je pomožni škof Bernard Shiel. Naslednjo nedeljo je imel novo mašo na ameriških Brezjah v Lemontu. Pridigal mu je pater Bazilij. Nato je bil štiri leta kaplan v župniji sv. Terezije Deteta Jezusa v Johnstownu, Pennsylvania. Njegov ministrant je bil tam sedanji župnik te župnije p. Bernard Karmanocky. Od tam se je napotil v Avstralijo. Priplul je z ladjo Oriano v Sydney 23. oktobra 1963. Od tega dne do danes ostaja radosten oznanjevalec veselega Gospodovega oznanila. Zlatomašniku patru Valerijanu kličemo Božjega blagoslova, Marijinega varstva in še veliko prijaznih let v Veselovem in v Avstraliji!

ZLATO MAŠO bo p. Valerijan daroval v Merrylandsu na binkoštno nedeljo, 19. maja 2002, ob 9.30 dopoldne. Vabljeni od blizu in daleč.

PONOVITVE ZLATE MAŠE BODO: v nedeljo, 26. maja 2002, ob 10.00 v Kew. V nedeljo, 2. junija, v Lemontu, Illinois; 9. junija v Johnstownu, Pennsylvania in 16. junija v domači župniji, v cerkvi sv. Frančiška v Šiški.

Uredništvo

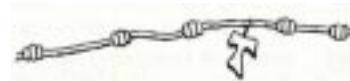
BINKOŠTNA DEVETDNEVNICA k Svetemu Duhu bo od petka, 10. maja, do binkoštno sobote, 18. maja v duhu zahvale za vse prejete dobrote v teku mojega 50-letnega duhovniškega dela. Zahvala ali hvaležnost pa kliče k še večji vdanosti zvestobi v duhovniškem in redovniškem poklicu. Poleg zahvale bo tema devetdnevnice tudi prošnja za duhovne poklice. Zakaj, ko se duhovniku bliža zaton življenja, je treba še posebej močno prositi, da Bog pošlje novo, mlado moč. Zato vas prisrčno vabim, da se mi pridružite v zahvali ob mojem zlatem duhovniškem jubileju in v prošnji za nove poklice. Zadnje tri dni od četrтка do sobote (od 16. do 18. maja 2002) bo tudi nagovor. V nedeljo, 19. maja 2002 – na Binkoštni praznik – pa ste vabljeni, da se mi pridružite pri zahvalni službi božji za vse dobrote in milosti, ki jih je Bog po mojih rokah podelil vernim, kateri so mi bili zaupani. Ob isti priliki prosite z menoj Boga, da mi oprostite vse prestopke in nepopolnosti pa tudi vas bom javno prosil, da mi oprostite za morebitna razočaranja in če nisem izpolnil ali dosegel tega, kar ste od mene pričakovali.

Pater Valerijan

Franciškov svetni red - FSR

p. Filip Rupnik

V Mislih, tudi v Rafaelu in občasno kot priloga v Nedelji (zadnji dve stvari sta le na območju Sydneya, Queenslanda in Perth), prihajajo k vam, dragi bralci, premišljevanja - Kateheze za Franciškov svetni red (FSR) in prijatelje sv. Frančiška. Tudi po naših gostih iz Maribora v februarju - marcu, Alenki in Milanu Frasu, ter p. Borisu, ste veliko zvedeli o tem priljubljenem svetniku in o njegovi skrbi za duhovno rast kristjana (prim. Misli: januar - februar, Rafael: marec in radio SBS iz Melbourne 19. marca 2002).

Vem, da ste mnogi prišli v Avstralijo iz župnije, kjer je bil ustanovljen Tretji red (danes mu pravimo Frančiškova družina - FD in po želji papeža Pavla VI. od leta 1978: Franciškov svetni red - FSR). Med temi, ki ste prišli v Avstralijo, ste se nekateri vključili doma v to bratsko - sestrinsko duhovno skupnost, ste bili sprejeti in ste napravili zaobljube. In prav te, ki ste spoznali, da vam more biti sv. Frančišek kažipot v življenju evangelija, prosim, če je le mogoče, pošljite mi naslov, tudi zapišite, kdaj in kje ste bili sprejeti in ste naredili zaobljubo v FSR. Bodimo kot bratje in sestre povezani med seboj. Upam, da bom uspel in se bomo oglasili eden drugemu s kakim pismom in obvestili, kar nas bo povezovalo. Tudi naši reviji: Brat Frančišek in Misli imata namen povezovanja. Kot opazate, je tu vedno nekaj spodbud za vse, ki imamo tega svetnika radi.

Mir in dobro!

**p. Filip Rupnik OFM
PO BOX 280
Merrylands NSW 2160**

FRANČIŠKOV SVETNI RED, ki ga je ustanovil sveti Frančišek Asiški, je mnogim starejšim bralcem bolj poznan pod imenom Tretji red sv. Frančiška Asiškega in je bil pred drugo svetovno vojno ena najbolj množičnih laičnih ustanov v Sloveniji. Leta 1971 je papež Pavel VI. potrdil v duhu drugega vatikanskega cerkvenega zbora prenovljeno Vodilo za življenje. Takrat se je Tretji red preimenoval v Franciškov svetni red ali FSR.

Člani FSR se imenujejo med seboj bratje in sestre in se enkrat mesečno snidejo na srečanju v krajevnem bratsvu. Druži jih obljuba, da bodo živeli evangelij po zgledu svetega Frančiška Asiškega v vsakdanjem življenju - kot poročeni ali samski, v družini ali

na delovnem mestu. Zato se morajo na vstop v FSR pripraviti predvsem s spoznavanjem evangelija, Frančiškovega življenja in njegove duhovnosti ter z naukom Cerkve, ki jo je sv. Frančišek iskreno ljubil in ji bil pokoren.

Po letu 1945 je bilo delovanje FSR v Sloveniji omejeno zgolj na molitveno življenje, zato je le malo vernikov vedelo zanj. V osemdesetih letih, ko je zanimanja za »franciškovo« duhovnost v Sloveniji oživel, se je posledično povečalo tudi zanimanje za FSR. Ustanovljen je bil Narodni svet FSR za Slovenijo, ki se je preko Mednarodnega sveta povezal z bratstvi po Evropi in po celem svetu.

Danes je v Sloveniji 38 krajevnih bratstev v katerih se srečuje približno 840 članov.

Vzporedno z oživiljanjem FSR pa se je začelo tudi združevanje otrok v skupine Frančiškovih otrok. Vsako leto se Frančiškovi otroci in Frančiškova mladina srečajo na taboru, kar je pravi praznik, saj otroško druženje pomeni tudi za nas vzpodbudo, kajti nemalo staršev se preko otrok odloči za FSR. Tako je že kar nekaj družin, kjer je življenje evangelija po zgledu sv.

Sydneyski romarji s p. Filipom in p. Borisom Markežem ter družino Fras iz Maribora na romanju v Penrose Park.

Frančiška skupna točka vsem - otrokom in staršem. Preprostost in optimizem našega očeta sv. Frančiška Asiškega je tako očarljiva, da ne more nikogar pustiti ravnodušnega. Zelo lepo je, da družine skupaj preživljajo čas in tudi skupaj molijo. To je novo upanje za slovenske družine!

Alenka Fras

zgodba za dušo

VZGOJA

Nekega dne je pesnika obiskal občudovalec njegovih pesmi. Med pogovorom sta se dotaknila tudi otrok. »Mislim,« je dejal obiskovalec, »da moramo otrokom pustiti svobodo. Tako se bodo že zelo zgodaj naučili samostojno odločati. Samo tako bodo lahko razvili vse svoje sposobnosti.« Pesnik je obiskovalca prekinil: »Rad bi ti pokazal svoj cvetlični vrt,« je dejal in peljal gosta ven. Ko je obiskovalec videl vrt, je zaklical: »Pa saj v tem vrtu ne raste nič drugega kot plevel!« »Včasih je bil to cvetlični vrt,« je odgovoril pesnik. »Letos pa sem si dejal, da bom pustil, naj vse raste, kakor hoče, in nisem skrbel zanj. Tu so sadovi.«

V sorodstvu imam človeka, ki trdi, da hčerke ne bo dal krstiti in je ne bo versko vzgajal, ker se bo, ko bo odrasla, sama odločila, ali bo hodila v cerkev ali ne. Nisem ga prepričal, ko sem mu dejal, da se bo hčerka samo po resni verski vzgoji lahko zrelo odločila za vero ali nevero. Kako naj se odloči za nekaj, česar ne pozna? In izredno čudno me je pogledal, ko sem ga vprašal, zakaj jo pošilja k učenju violine, saj se bo že sama, ko bo polnoletna, odločila, ali jo bo igrala ali ne.

p. ciril

odpravnicica poslov veleposlaništva
Republike Slovenije v Avstraliji od
oktobra 1997 do 23. marca 2002

TU SEM SRECALA CUDOVITE LJUDI

Predno v ponedeljek, 25. marca 2002, zapustite Avstralijo, bi se radi še malo pogovorili z Vami, spoštovana gospa Helena, odpravnicica poslov veleposlaništva Republike Slovenije v Avstraliji. Hvala, ker ste sprejeli ta pogovor. Koliko let dela v Avstraliji je za Vami?

Pet let sem vodila delo slovenskega veleposlaništva v Canberri. V Avstralijo sem prišla novembra 1996. Prej sem delala deset let na Slovenski izseljenski matici, potem na Ministrstvu za zunanje zadeve RS in od tam sem prišla v Canberro. Po odhodu prvega odpravnika poslov g. Aljaža Gosnarja sem bila imenovana za odpravnicico poslov oktobra 1997.

Koliko raznih veleposlaništev pa je v Canberri?

V glavnem mestu Avstralije ima 64 držav svoja diplomatska predstavništva.

In slovensko veleposlaništvo je bilo ustanovljeno kdaj?

Veleposlaništvo Republike Slovenije je bilo odprto marca 1993. Avstralija je namreč kot prva neevropska država, ki je priznala samostojno Slovenijo že 16. januarja 1992.

Kako sedaj ob koncu mandata doživljate svoje poslanstvo odpravnicice poslov?

Delo je izredno zanimivo, pestro in dinamično. Tu so bilateralni stiki, kultura, gospodarstvo in politika in pa še nekaj posebnega: srečanje z živo slovensko skupnostjo. Petdeset odstotkov našega dela obsega konzularna dela za naše rojake.

Omenili ste gospodarsko sodelovanje Avstralije in Slovenije. Tudi med Slovenci v Avstraliji je nekaj uspešnih gospodarstvenikov. Avstralija ima v Ljubljani svojega častnega konzula – poslovneža Viktorja Baraga, Slovenija ima v Avstraliji tudi svoje častne generalne konzule – poslovneža Dušana Lajovica in Alfreda Brežnika.

Izredno moram pohvaliti dobro sodelovanje na gospodarskem področju, ki se je zadnja leta precej povečalo. Dobro sodelujemo z Austrade, ki je del ministrstva za zunanje zadeve in bodo kmalu odprli svoje predstavništvo v Ljubljani, od koder bodo pokrivali južno in vzhodno Evropo. Slovenija vedno več izvažajo v Avstralijo. Izvoz se je v tem času povečal za polovico. V veliko pomoč sta našemu veleposlaništvu oba častna generalna konzula, g. Lajovic in g. Brežnik, oba uspešna in priznana gospodarstvenika in velika Slovenca. Srečna sem, da ju imamo.

Gospa Helena Drnovšek - Zorko pri zahvalni sv. maši v Kew, 24. februarja 2002, v družbi častnega generalnega konzula za NSW in Viktorijo g. Alfreda Brežnika in kulturne delavke Drage Gelt.

V Vašem času je bilo tudi nekaj visokih obiskov, ki ste jih morala pripraviti in pa seveda veliko obiskov v času olimpijade.

Ja, pripravili smo obisk predsednika vlade in obisk predsednika države, ki je bil tukaj ob slovesnem začetku olimpijskih iger v Sydneyu leta 2000 in je imel tedaj tudi kar nekaj pomembnih političnih in gospodarskih pogovorov, saj je bila z njim tudi močna gospodarska delegacija. In ti pogovori niso bili le vljudnostni, pač pa že dajejo gospodarske rezultate.

Za Vas pravijo, da ste se še prav s posebno ljubeznijo posvetila kulturnemu poslanstvu.

Na področju kulture sem že delovala v času svoje zaposlitve na SIM. Tako sem mogla del izkustev uporabiti tudi pri svojem novem delu v Avstraliji. Kultura je tista velika moč, ki povezuje ljudi, obenem pa tudi razodeva našo posebnost in ustvarjalnost.

V času teh petih let ste gotovo prekrizali tudi našo novo domovino.

Zaljubila sem se v Avstralijo. Tu sem srečala čudovite ljudi – Avstralce in Slovence. Kar nekajkrat smo se z družino – možem Markom, hčerko Špelo in sinom Filipom odpravili na

potepanje po teh odročnih in čarobnih krajih Outbacka. Mesta so mesta, a v teh avstralskih prostranstvih doživiš, česar ni mogoče doživeti nikjer drugje. Doživetja narave in srečanja z ljudmi na teh potovanjih so enkratna.

Slovenci v Avstraliji Vas imajo radi. To ste gotovo začutili in veste. Se boste še kaj vračali med nas?

Po več kot petih letih se poslavljam od dela, ki sem ga z veseljem opravljala. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila za sodelovanje in pomoč, ki sem jo bila

deležna in sem prepričana, da se bo tako sodelovanje med slovenskim veleposlaništvom in slovensko skupnostjo nadaljevalo tudi v prihodnje. Iz Avstralije tako jaz kot moja družina odhajamo z najboljšimi vtisi, vendar tudi z obžalovanjem, ker tu zapuščamo mnogo dobrih prijateljev, predvsem med slovenskimi rojaki. Vsem vam želim še veliko veselja ob stikih s Slovenijo in veliko dobrih projektov, predvsem mlajšim generacijam pa veliko veselja ob odkrivanju domovine staršev in spoznavanju slovenskega jezika in kulture.

Malo nas seveda že tudi zanima, kdo Vas bo nasledil? Do kdaj ostaja med nami še Vaš dober sodelavec Marko Polajžer?

Marko je izreden sodelavec in bo ob mojem odhodu začasno vodil vse posle veleposlaništva do prihoda novega odpravnika poslov - neuradno smo zvedeli, da pride g. Bojan Bertoncelej. Marko ostaja do letošnjega novembra.

Zahvaljujemo se Vam, spoštovana gospa Helena, za vse Vaše delo in poslanstvo, še prav posebej hvala za Vaše služenje našim rojakom in še kdaj nasvidenje v Avstraliji. Pa srečno – morda preko Slovenije na Irsko!

p. Valerijan Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands, NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

Sv. Rafael Sydney

VELIKONOČNI PRAZNIKI SO ZA NAMI. Udeležba je bila kar zadovoljiva. Tudi vreme je bilo vsaj za silo primerno, čeprav je bilo v tem času kar precej kratkih ploh.

Na cvetno soboto smo delali butarice z otroki in njihovimi starši, ki so jih nato prinesli k blagoslovu naslednji dan. Blagoslov je bil na dvorišču. Pri maši je bil dramatiziran pasijon po sv. Mateju – na veliko sredo sva se s p. Filipom udeležila škofove krizmene maše v Blacktownu. Družina Andrejaš je ob koncu maše prejela iz škofovih rok sveta olja, ki so jih na veliki četrtek v darovanjski procesiji prinesli k oltarju naše cerkve – češčenje pri božjem grobu na veliki petek po obredih in na veliko soboto ves dan je bilo bolj slabo obiskano. Zato name-
ravamo v prihodnjem letu organizirati spored po predmestjih, da bo vedno vsaj nekaj molilcev pri božjem grobu. Dober obisk pa je bil obakrat pri blagoslovu velikonočnih jedil. Velikonočna vigilija je bila kar lepo obiskana. Začeli smo jo z blagoslovom ognja na dvorišču, nato smo šli v procesiji v cerkev, kjer je bilo slavlje Luči, branje sv. Pisma, blagoslov krstne vode, obnovitev krstnih obljub

in slovesna sveta maša velikonočne vigilije, pri kateri je prepeval naš mešani zbor. Na velikonočno jutro ob 8.00 zjutraj smo imeli slovesno vstajenje, na kar se je razvila procesija na dvorišče okoli cerkve. Po vrnitvi v cerkev je sledila zahvalna pesem z blagoslovom in slovesna maša ob prepevanju mešanega zbora. Ob 10.00 pa je bila druga maša z ljudskim petjem velikonočnih pesmi. Na veliko noč popoldne je bila služba božja tudi v Canberri in v Wollongongu. Na belo nedeljo pa je prišel na vrsto Newcastle. Isti konec tedna je p. Filip opravil praznično službo božjo v Queenslandu: v soboto, 6.4.2002, na Zlati obali, na belo nedeljo na »Planinki« v Cornubiji in zvečer še v Buderimu na Sončni

Bralci pasijona od leve na desno: Danica Petrič, Uroš Ergaver, Dane Brkovec, Jože Urbas, Franc Mramor, Toni Šajn. Cvetna nedelja 2002.

**Izdelovanje butaric za cvetno nedeljo.
Merrylands, 23. marec 2002**

obali. Takoj v soboto, 13.4.2002, pa je odletel v Perth (WA), kjer je imel službo božjo za tamkajšnje rojake dve zaporedni nedelji (14. in 21.4.2002). Med tednom pa je obiskoval bolnike. Je že kar tradicija, da kadar duhovnik pride v Perth, uživa gostoljubje v družini Slavka in Anice Tomšič.

Na velikonočni ponedeljek je bilo naše tradicionalno »Pirhovanje.« Udeležba sicer ni bila velika, vendar je kljub temu vladalo veselo razpoloženje ob glasbi znanih muzikantov The Masters. Na sporedu je bilo sekanje pirhov in bogat srečolov z več kot desetimi nagradami. Za postrežbo je dobro poskrbela tretja delovna skupina pod vodstvom Tereze Matuš.

HVALA VSEM, ki so nam poslali velikonočne čestitke in darovali (ali pa še boste), za vzdrževanje cerkve, za čiščenje in splošne, kar številne potrebe.

Na tretjo velikonočno nedeljo, 14. aprila 2002, smo imeli več kot 40 pevcev Mešanega pevskega zbora Primorje iz Ajdovščine pod vodstvom dirigenta Mirana Rustja. Peli so pri nedeljski maši, nato pa na koncertu v dvorani, ki ga je povezoval radijski delavec Boris Jež. Podali so nam lep pevski program in po vsaki pesmi poželi zasluženi aplavz. Kako tudi ne, saj tako številčne zasedbe še ni bilo v Avstraliji. Veliko zaslug za njihovo gostovanje v Avstraliji

ima gradbeno podjetje Primorje iz Ajdovščine, ki je pokrilo večino stroškov pevske turneje. Hvaležni smo vsem pevcem in spremljajočemu ansamblu za prijetno druženje in glasbeni užitek.

Ko boste brali te vrstice bo mesec MAJNIK že pred vrati. Potrudite se, da boste poleg nedelje vsaj enkrat v tednu pri šmarnicah in prosili Kraljico miru za mir, ki je trenutno v Sveti deželi na tanki nitki. V Baziliko Jezusovega

rojstva v Betlehemu in v samostan, kjer živijo frančiškani je vdrlo 200 oboroženih Palestinecev, cerkev in samostan pa so obkolili izraelski tanki. Frančiškanom in Palestincem so odklopili elektriko in vodo, od njih zahtevajo, da frančiškani zapustijo samostan; tega ne nameravajo storiti, ker so že stoletja varuhi te bazilike. Nihče ne ve, kako se bo ta težka situacija razpletla. Ostanje nam samo še molitev in spet molitev.

Napovedana izredna služba božja na Binkoštni praznik, 19. maja 2002, v FIGTREE bo zaradi zlate maše odpadla. Mesečna služba božja v CANBERRI pa bo v maju en teden prej, t.j. 12. maja 2002 ob 6.00 zvečer.

V petek, 10. maja, je na vrsti STOJNICA in se priporočamo za primerne predmete v dobrem stanju in za sodelovanje.

KRSTI:

NADIA DANICA COVICH, Narraweena, NSW. Oče John, mati Margareth roj. Gerželj. Botra sta bila Tania Pengelly in Susan Mitrovich. Cerkev Sv.Rafaela, Merrylands, 7.aprila 2002.

Novorojenčku, staršem, botrom in njihovim družinam iskrene čestitke k prejemu krsta.

Štefan Kolenko in Ana roj. Marič sta praznovala zlato poroko s sveto mašo v soboto, 23. februarja v Merrylandsu. Točna obletnica njune poroke je bila naslednji dan, 24. februarja, ko sta si pred petdesetimi leti v črensovski cerkvi obljubila zvestobo. Nato je bila v dvorani gostija za zlatoporočenca in njuno družino, prijatelje in znance. Navzočih je bilo nekaj nad 60 ljudi. Zakonca Kolenko sta prišla v Avstralijo 1958 leta skupaj s hčerko Angelo in sinom Joškom, tretji otrok Steven pa se jima je rodil v Avstraliji. Najprej so živeli v MacDonaltonu pri

slovenskem zdravniku dr. Colji, nato pa nekaj časa v Erskenvillu. Od 1970 leta dalje živita v svoji hiši v Lakembi. Poleg omenjenih treh otrok imata še sedem vnukov in dva pravnuka.

POKOJNI:

V torek, 12. marca 2002, je v bolnici Lottie Steward, Dundas NSW umrl JANKO RUTAR. Rojen je bil 26.6.1923 v Čiginju pri Tolminu kot sin Jožefa in Antonije roj. Benedejčič. Janko je prišel v Avstralijo januarja 1950 z ladjo "Nelly". Leta 1952 se je v Darlinghurstu – Sydney poročil z Emilio Qualizza, ki je po rodu iz občine Stregna pri Vidmu. Poročni obred je opravil p. Beno Korbič O.F.M. Družina je živela v Paddingtonu, Waterloo, Redfernu, Broadwayu. Dve leti je delal tudi v Coomi, potem pa je opravljal svoj čevljarski poklic v Enfieldu. Pokojni zapušča poleg žene Emilie tudi sina Dannyja, ki je poročen s Katherine roj. Muir in imata 3 otroke, hčerko Edo, poročeno z Michaelom Ward in imata eno hčerko ter sina Marca, ki je poročen z Anno, roj. Weston in imata tri otroke. V domovini zapušča tudi sestro Darinko, brat Pepi pa je umrl pred nekaj leti. Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu, 14. marca 2002. Pokopan je na slovenskem pokopališču št. 2 v Rookwoodu.

V soboto, 16. marca 2002, je v

starostnem domu v Belmore umrla ADA BRAIDOT, roj. Prinčič, ki je bila rojena 25.4.1928 v Medani v Goriških Brdih kot hčerka Ferdinanda in Marije roj. Sirk. V Avstralijo je prišla leta 1958. Naslednje leto se je v Paddingtonu poročila z Evgenom Braidot, ki je po rodu iz vasi Mossa Gorizzi. Družina je živela v Annandale, zadnja leta pa v Punchbowlu, NSW. Pokojnica zapušča poleg moža sina Jurija Ferdinanda, 42 let in sestro Majdo, poročeno Pavlovec (Dundas, NSW), v domovini sestro Silvano Zelinšek, brata Hilarija in Zdravka, v Italiji pa sestro Estero, poročeno Zgubin. V mlajših letih je bila zaposlena v raznih tovarnah. Zbolela je pred dvema letoma in imela v bolnici v Bankstownu dve operaciji. Pogrebna maša je bila opravljena v četrtek 21. marca 2002, pokopana je bila na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

Dne 21. marca 2002 je v Sydneyu (Padstow) umrl prof. LEON KREK. Rojen je bil v Ljubljani 14.9.1953 kot sin odvetnika

Leona st., ki je po rodu iz Ljubljane; umrl v ZDA pred desetimi leti in Tajde NUČIČ (roj. Kokalj), po rodu iz Tržiča. Pokojni Leon je po končani fakulteti v Ljubljani dosegel profesuro iz slovenščine in angleščine. Najprej je poučeval na OŠ Zvonka Runka v Šiški, nato pa na Poljanski gimnaziji. Pozneje je bil več let prevajalec na Optiki v Ljubljani (Stegne). Pred 15-imi leti je prišel v Avstralijo. Bil je eden ključnih oseb, zaslužnih, da smo Slovenci na Macquarie Univerzi v Sydneyu dobili slovenski jezik kot univerzitetni predmet. Večina časa se je ukvarjal z računalništvom (prodaja in pouk). Leon je pred tremi leti obiskal še živečo mamo Tajdo, hčerko Nežo (20 let), ki je študentka na fakulteti za slovenščino in angleščino in hčerko Leo (16 let), dijakinja 2.letnika Škofijske gimnazije Sv. Stanislava v Šentvidu ter polbrata Sama, ki je asistent guvernerja Narodne banke. Poslovilni obred za pokojnega je bil v petek, 5. aprila, v Botany krematoriju. Pepel pa bo poslan v Ljubljano za tamkajšnji pogrebni obred.

Dne, 18. marca 2002, je v bolnici v Liverpoolu umrl VINKO MARINIČ. Rojen je bil

19.7.1933 na Lešnici pri Ormožu. Pokojni zapušča ženo Jožico ter sinove Branka, Mira in Toma. Pogrebna maša je bila opravljena v cerkvi Vseh svetnikov v Liverpoolu, NSW.

V sredo, 10. aprila 2002, je v Marubri (Sydney), NSW umrla MARIJA VELIŠČEK, roj. Kepa. Luč sveta je zagledala 25.4.1924 v Gabrški Gori na Dolenjskem. Poročila se je z Ludvikom Veliščkom, ki je po rodu iz Zapotoka in je umrl v Sydneyu 5.5.1990. Pokojna Marija je bila po poklicu bolniška sestra in je bila najprej zaposlena v Ljubljani v otroški bolnišnici, po prihodu v Avstralijo pa v bolnici King George V. v Camperdownu. Poleg tega je čuvala tudi otroke našim mlajšim družinam. Pokojnica zapušča hčerko Mimico, ki je poročena z Davidom Carolan, Margarito, poročeno z Davidom Steedman in Jenny, poročena z Johnom Sotiri ter vnukinji in vnuka: Jessico (16), Renne (16), Matea (6) in Aleca (5). Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu, dne 16.4.2002. Nato je sledila upepelitev v Rookwoodu.

Sorodnikom omenjenih pokojnih izrekamo iskreno sožalje.

p. Valerijan

MARKO POLAJŽER je bil po odhodu Helene Drnovšek Zorko imenovan za začasnega odpravnika poslov veleposlaništva RS v Canberri. Po rodu je iz Maribora. V Avstralijo je prišel novembra 1998 in ostaja med nami še do novembra letos. Nova moč na veleposlaništvu je Miha Erman. V juniju pa pričakujemo novega odpravnika poslov Bojana Bertoncija.

Tako veselo je Marko uradoval v Kew v nedeljo, 14. aprila 2002. Pred vrati je imel kar gnečo. Tja do druge ure popoldne je bilo delo dokončano. Čestitke Marku in hvala za vse trude!

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave, WEST HINDMARSH
SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@pickknowl.com.au

sv. družina AdELAIDE

Pripravo na velikonočne praznike smo pričeli na pepelnično sredo z razmišljanjem o pomenu pepeljenja - nato skozi post ob petkih dopoldne in ob nedeljah, se zaustavljali ob postajah križevega pota, ki nas približuje h Kristusu, posebno še pomenu odrekanja in sprejemanja vsakdanjega križa. Ves postni čas se je vedno udeleževalo za našo skupnost lepo število rojakov. Na veliki četrtek zvečer je bila zvečer sveta maša v spomin na zadnjo večerjo, ko je Jezus ustanovil zakrament svete evharistije in ko je apostolom naročil: "to delajte v moj spomin".

Po končani maši je bil prenos Najsvetejšega v simbolično ječo v stransko kapelico, kjer je ob tabernaklju slika "Jezus zvezan v ječi". Po maši smo imeli molitveno uro za duhovniške poklice. Razveseljivo je, da ostanejo vsi pri molitveni uri s prošnjo za nove duhovniške in redovniške poklice.

Na veliki petek je bilo pri nas popoldne ob treh bogoslužje velikega petka in po obredih je odprt božji grob in poseben križev pot velikega petka - tudi tokrat smo vsi ostali tudi pri križevem potu. Vsak je lahko ob premišljevanju slišal globoke misli, ki plemenitijo za rast krščanskega življenja.

Na veliko soboto smo imeli dopoldne križev pot, nato češčenje Jezusa v božjem grobu. Prvi blagoslov velikonočnih jedil je bil bolj obiskan kot druga leta. Zvečer na velikonočno vigilijo ni bilo drenjanja v cerkvi je bilo zelo doživeto sodelovanje pri branju, kakor pri petju in vstajenjski procesiji, ki je pri nas že v soboto zvečer. Pri vstajenjski procesiji smo že lansko leto uvedli, da gremo vsi s prižgani svečami in z vstajenjsko pesmijo spremljamo najsvetejše in simbolični kip Vstalega.

Na praznik Kristusovega vstajenja je bila cerkev kar polna in s slovesno peto sveto mašo in lepim petjem je lahko vsak doživel veliko noč. Med obhajilom, tisti otroci, ki še niso bili pri prvem obhajilu so poleg blagoslova dobili mali čokoladni pirh. Po končani maši je na izhodu iz cerkve vsak dobil velikonočni pirh in stisk roke z željo, naj Vstali Kristus prinese mir in blagoslov, le naša srca morajo biti odprta za ta veliki dar, ki ga Bog daje vsakomur. Tudi za otroke smo poskrbeli, okoli cerkve so bili skriti pod grmičevjem in pred dvorano čokoladni pirhi. Otroci so jih iskali z velikim veseljem in nikamor se jim ni mudilo. Je pa pravilo, da tisti, ki jih veliko najde deli s tistim, ki nič ne najde. Tako so vsi zadovoljni in z lepim spominom na velikonočno nedeljo odhajajo na svoje domove.

Na velikonočni ponedeljek, ko pravimo, da gremo v Emavs, smo imeli dopoldne ob 9. uri sveto mašo nato pa velikonočni zajtrk, kot je navada pri nas na Koroškem.

Z rojaki v Milduri pa je bilo srečanje na tiho nedeljo zvečer. Ob 7. uri je bila sveta maša v farni cerkvi Srca Jezusovega in po maši smo imeli srečanje pri družini Gerden. Hvaležen sem gospe Jožici Gerden, ki uredi s t a m k a j š n j i m župnikom, ki nam je zelo naklonjen in pa seveda rojakom, ki

Luštna Anita in Peter iz Adelaide

Pred 40 leti je ladja Toscana pripeljala iz Trsta veliko naših rojakov. V Adelaidi smo 10. februarja 2002 našli skupino ljudi, ki so s to ladjo prišli v Avstralijo, nekateri prav na ta dan pred 40 leti. Vozili so se 38 dni. Na ladji je bilo okrog 800 potnikov, od tega od 350 do 400 Slovencev, nam je povedal Ernest Orel, predsednik Slovenskega kluba v Adelaidi in direktor uspešnega podjetja Finsbury Printing, ki je tiskalo jubilejno knjigo Mir in dobro - Pax et bonum. Gospod Ernest Orel je prav na ta dan pred 40 leti prišel v Avstralijo.

se zbirajo k slovenski sveti maši. Ta srečanja imajo velik pomen, da smo med seboj povezani, seveda ne vsi, nekaterim se pač zdi, da to ni potrebno, vendar je za ohranitev jezika in skupnosti izrednega pomena. Vabim vas, da ostanete zvesti tem srečanjem, ki so se pričela ob mojem prvem obisku duhovnika v Milduri novembra 1983 leta.

Ob tej priliki se vsem v Adelaidi in drugod zahvaljujem za sodelovanje in pomoč!

Rojake v Berriju bomo obiskali v mesecu maju, ko bomo z avtobusom(si) poromali v župnijsko cerkev, ki je posvečena Mariji! Datum bo objavljen v mesecu maju.

6. aprila na velikonočno soboto pa se je zbralo lepo število rojakov ob praznovanju 80. rojstnega dneva gospoda Ignaca Ahlina. Najprej je bila sveta maša v zahvalo za vse prejete dobrote in tudi križe, katere je gospod Ahlin vedno z vdanostjo sprejemal in tudi nosil, seveda, če ne bi imel globoke vere tega ne bi zmožel. V homilijo so bile vpletene tudi čestitke p. Cirila iz Melbourn, gospoda Cvetka Faleža, predsednika Avstralsko slovenske konference, gospe Jožice Gerden, tajnice prekooceanske konference in rojaka iz njegove rojstne župnije g. Pavla Grozdnika.

Po končanem mašnem slavlju smo z našim slavljencom nadaljevali v dvorani, kjer je bilo kosilo. Za to priložnost so se vsi otroci zbrali in s tem pokazali spoštovanje in hvaležnost očetu za življenje in vzgojo. Gospod Ahlin je posebej na povabilih poudaril, da odklanja darove - namesto

darov naj darujejo za slovensko cerkev, ki ni ravno najbolj bogata, kakor je imel navado reči + dr. Stanislav Frank, kadar je urejeval rojakom kakšne dokumente in je vedno pristojbino daroval cerkvi.

Za velikodušnost se gospodu Ahlinu iz srca zahvalim. Za denar, ki je bil namenjen za cerkev, bomo nabavili novi sesalec za cerkev.

Mislím, da je bil za g. Ahlina ta dan lep in prijeten (saj se bori že kar več kot deset let z zahrbtno boleznijo - rakom).

Pa še malo za smeh: ko ga redno obiskujem, mi je v postnem času zagotovil, da ne bo umrl do 15. ali 16. maja, ker je naročen, da mu pride pediker nohte na nogah uredit. Vedno se je znal našaliti in biti dobre volje .

Gospod Ahlin, naj Vas še v času Kalvarije spremlja zaupanje v Boga , ki naj bo Vaša moč in tolažba! Mi pa bomo z molitvijo z Vami!

Sveti Francisek Asiski

Kje to: 'Ne vzemite ničesar na pot – niti palice niti torbe, niti kruha in denarja'?'«

Pristopil je brat, ki je slišal ta pogovor, in dejal:

»Zares, oče. Kako neki moremo razumeti te besede zdaj, ko imamo knjige? Petdeset funtov jih imam!«

Frančišek mu je odvrnil:

»Le obleko smete imeti in konopec in hlače, kakor je v pravilih. In če je sila še čevlje. A drugega nočem in ne smem in ne morem dovoliti!«

Kmalu potem je Frančišek odpotoval v Porcijunkulo.

6. »Tisoče bratov si mi poslal in jaz sem premajhen!«

Že je zvedela vsa Italija, da se je povrnil Frančišek. In vsepovsod so ga klicali svetnika, ga obsipali s cvetjem in ga prosili besed in blagoslova. Frančišek je šel proti Porcijunkuli, a bolan je bil in poln žalosti zaradi nereda v vrstah bratov. Opešal je na poti, da si je moral izposoditi osla in sestri nanj, brat Lenart iz Assisija pa je šel peš. Težko je hodil brat Lenart, ves utrujen in onemogel je že bil, pa si je mislil, kako je Frančišku dobro, ko sedi na oslu. In hujše in hujše so postajale te misli, že je bila zavist in ljubosumnost v njih. In dejal si je: »Kako je zdaj vse drugače! Moji starši so bili

plemenitaši in nikoli bi se ne bili tako ponižali, da bi se bili družili s Frančiškovimi starši. Midva, sinova teh dveh družin, sva pa takole!«

Frančišek pa je vse vedel, kaj misli brat Lenart, in je stopil z osla, rekoč:

»Zares, ne spodobi se, da sedim jaz na oslu, ti pa krevsaš poleg mene. Ko sva bila še med svetom, si bil ti bolj imeniten in bolj mogočen kakor jaz.«

Kako se je zavzel Lenart, ko je to zaslišal! Mahoma je klečal sredi ceste pred Frančiškom in ga skesano prosil odpuščanja.

Približala sta se Porcijunkuli.

Frančišek je s pogledom objel vso pokrajino in se spomnil kako veselo se je vedno vračal v ta kraj, ki ga je imel najrajši na svetu. Oljko za oljko je pozdravil, pozdravil je rože in lastovke, pozdravil trave in škrjančke. Trumoma so prihajali bratje, sleherni je hotel biti prvi pri njem, gnetli so se krog njega, iskali njegovih pogledov in rok in mu vzklikali v pozdrav. Frančišku pa je bilo bolešno pri srcu, zakaj vedel je, da niso vsi tistih misli, kakor so bili časih, ko jih je bilo samo dvanajst, in zavzdihnil je v duši:

»Gospod, tisoče bratov si mi poslal in jaz sem premajhen, da bi jih vezal z eno samo mislijo! Stori, kakor je Tvoja volja!«

Vendar so bili vsi iz srca veseli Frančiška, tudi oni, ki so bili učeni. A ko se je pričelo prihodnji

dan zborovanje, je govoril brat Elija v imenu vseh:

»Oče Frančišek, prosimo te, da nas poslušáš in nam ne zameriš besed, ki ti jih bomo razodeli. Glej, radi bi, da bi bil naš red na trdnih temeljih, da bi bil urejen enotno. Zato se nam zdi premalo, da bi imeli za podlago le one tri stavke iz evangelija. Posebno se vedno razvnamo zaradi besed, ki pravijo: 'Ne vzemite ničesar na pot.' Neljubo nam je, da bi nam pomen teh besed onemogočil studije, zakaj, potrebno se nam zdi, da studiramo in znamo tako bolje razlagati krščanske resnice. Zatorej te prosimo, dragi oče, da izpustimo ta stavek iz naših pravil.«

Frančiška je zbadlo. Videl je, da jim on sam ne zadostuje več, da ne slušajo slepo in mu ne zaupajo kakor očetu. Skoraj temne so bile njegove besede, ko je odvrnil:

»Ne gre. Kakor je bilo prej, tako bodi tudi zdaj. Če bi ravnali drugače, bi se pregrešili zoper predpise svetega evangelija. Nočem, ne morem in ne smem govoriti drugače.«

A bratje predstojniki, imenovani ministri, niso bili zadovoljni s Frančiškovim odgovorom. Hoteli so mu dopovedati, da pač hočejo živeti po njegovih navodilih, a je potrebno, da imajo natančne določbe o pravicah in dolžnostih poedinih članov vsega reda. Zato so se zatekli h kardinalu Hugolinu in ga prosili: »Gospod kardinal, naš oče Frančišek je tako nezaupljiv in nas noče razumeti. Hočemo natančnih pravil, kakršne imajo benediktinci, cistercijanci in avguštinci. Ti imajo vse jasno zapisano in vedo, kako jim je živeti.«

Kardinal je hotel govoriti s Frančiškom, a preden je pričel, ga je Frančišek prijel za roko in ga odvedel k bratom in vzkliknil:

»Bratje, ljubi bratje, dejal sem vam bil že, da mi je pokazal Gospod pot preprostosti in ponižnosti in je ta pot za vse brate. In nočem, da bi živeli po pravilih sv. Benedikta ali sv. Avguština ali sv. Bernarda ali koga

drugega. Ker ste tako modri in učeni, vas bo pa Bog uničil in vidim, kako prihajajo satani, rablji Gospodovi in vas bo kaznoval Bog. In hočeš nočeš – morali se boste povrniti vsi skesani na staro pot!«

Bratje so se zgrozili spričo takih besed. Še bolj so se prestrašili, ko so videli Frančiškov obraz, ki je gorel v rdečici, in so videli drhtenje njegovih rok. Kardinalu je bilo hudo. Čeprav je še tako spoštoval Frančiška in ga častil kakor svetnika, vendar je vedel, da imajo ministri tudi prav. Z izbranimi besedami je skušal dopovedati Frančišku, da nam je Bog podaril tudi razum za svojo pot in da ni to nič tako groznega, kar zahtevajo ministri. V dnu srca je vedel, da ne more biti Frančišek nič več vodja reda, ki se je razvijal in so mu pretile nevarnosti od vseh strani. Ni ga hotel popolnoma odstraniti, vendar je bilo treba namestnika, ki bi znal voditi vso to množico po določenih pravilih. Istih misli so bili tudi ministri. Frančišek ni več ugovarjal. Pogledal je zbrane brate, nato se je zazrl v kardinala, sklonil je glavo in prekrizal roke na prsih.

In je padlo ime Petra Cattanija, ki ga je ljubil tudi Frančišek, in je še dejal kardinal: »Brat moj, ni prav, da si ne privoščiš počitka.

nadaljevanje sledi

Frančiškovo mesto Assisi z baziliko Svete Marije Angelske - Porcijunkulo v ospredju. Pri Porcijunkuli je Frančišek spoznal poslanstvo svojega življenja, tu je sprejel svoje prve brate in sestro Klaro, tu je v večeru 3. oktobra 1226 sklenil svoje življenje.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197 KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787 in (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

VELIKO TRUDA JE BILO VLOŽENEGA v pripravo na velikonočne praznike, zato je bilo praznovanje tudi zares lepo in slovesno. Hvala Bogu, da smo imeli v pomoč misijonarja patra Stanka Rozmana, ki je spovedoval, vodil vse slovesnosti in navdušeno pridigal. Pa še vreme je bilo na cvetno nedeljo in na veliko noč prečudovito, da je bila »katedrala« pred lurško votlino vsa od sonca pozlačena! Bogu hvala! Iskrena hvala pa tudi vsem, ki ste na različne načine sodelovali in pomagali k lepemu občestvenemu praznovanju: pevskemu zboru, pevovodkinji in organistom, zboru ministrantov, članom Pastoralnega in Gospodarskega sveta, Kulturnega odbora, Baragove knjižnice, molitvene skupine, Slomškove šole, tečaja slovenskega jezika za odrasle, društvu sv. Eme, zaupnikom in upravi Doma matere Romane, mnogim prostovoljcem in dobrotnikom, ki napravljate naše središče živo še danes in že skozi vsa desetletja. V soboto pred cvetno nedeljo je prišlo 48 dobrih ljudi, ki so čistili, pospravljali, pletli butarice (**fotografija na desni**), kuhali in pripravljali za praznično razpoloženje. V velikonočnem pismu smo rojakom po ustaljeni navadi

priložili kuvertico za dar cerkvi. Do 14. aprila se jih je vrnilo 334 s skupnim darom 7.054 dolarjev in 50 centov. Pri obnavljanju cerkve bo še kako prišel prav vsak cent, saj sami veste, kakšni so stroški vzdrževanja kaj šele prenove. Bog lonaj vsem! V teh dnevih tudi zaključujemo akcijo avstralske Caritas Project Compassion.

8. SLOVENSKI FESTIVAL V GEELONGU na Slovenskem društvu Ivan Cankar v pripravi Sveta slovenskih organizacij Viktorije pod naslovom Prijateljstvo nas združuje se je začel v soboto, 6. aprila, s sveto mašo ob 10. uri. Veliko ljudi je prišlo iz vseh koncev Avstralije in tudi močan mešani zbor KUD Primorje iz Ajdovščine. Ob 11. 30 je bil kulturni program, ki sta ga povezovali Meta

Med sveto mašo
ob začetku
8. slovenskega
festivala v
Geelongu,
6. aprila 2002.

Predsednica Lojzka Kuhar in predsednik Peter Mandelj.

Lenarčič in Yanja Serkulj. Nagovorili so nas: predsednica Društva Ivan Cankar Lojzka Kuhar, predsednik Sveta slovenskih organizacij Viktorije Peter Mandelj, častni generalni konzul RS za NSW in Viktorijo Alfred Brežnik, član parlamenta George Seitz, predsednica Sveta etničnih skupnosti Viktorije Marion Lau. Festival je v lepem nagovoru v slovenščini in angleščini (v svojem prvem in drugem jeziku, kot je dejal) odprl župan mesta Geelong dr. Srečko Kontelj. V imenu svoje generacije in v imenu občine se je zahvalil svojim in drugim staršem, ki so omogočili svojim otrokom polno zaživetje v novi domovini svojih staršev. Nastopili so mladi iz Melbourne, folklorna skupina Iskra, domačina Vinko Jager, M. Muršec in Jože Matkovič, pevski zbor Planika. Oba dneva sta bila izredno polna v veliko veselje gostov in organizatorjev. In spet je prijazno sonce pozlatilo prizadevanja vseh v soboto in nedeljo. Čestitke predsednici društva Lojzki Kuhar in predsedniku Sveta Petru Mandelju ter vsem članom in nastopajočim, ki ste se zelo potrudili, da je bilo vzdušje praznično. Mladi so bili zelo veseli, da so imeli v soboto svoj prostor in svoj disko.

SLOMŠKOVA ŠOLA se pod vodstvom učiteljice Lidije Lapuh in njene sodelavke Lidije Bratina pripravlja na praznovanje MATERINSKEGA DNEVA, ki ga bomo praznovali v Kew po deseti maši na prvo nedeljo v maju – 5. maja. Seveda se spodobi, da možakarji ta dan kaj lepega zapoje svojim mamam in ženam. Tako so se odzvali našemu vabilu pevci moškega zbora Planika, ki bodo skupaj z otroci in mladimi pripravili lepo praznovanje materam v čast.

TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE, ki ga vodi Draga Gelt, je na programu vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11.15 do 13.00.

SEJA PASTORALNEGA SVETA bo v ponedeljek, 22. aprila.

ŠMARNICE bomo imeli v maju ob petkih in sobotah ob 7.30 zvečer ter ob nedeljah pri vseh svetih mašah.

PRVO PONOVIŠEV ZLATE MAŠE bo imel p. VALERIЈAN JENKO v naši cerkvi v Kew v nedeljo, na praznik Svete Trojice, 26. maja, ob 10. uri. Po slovesnosti v cerkvi bo srečanje v dvorani in predstavitev filma o petdesetletnem delovanju p. Valerijana v Avstraliji – avtor filma je Florjan Auser. Gospe bomo prosili za pecivo.

SVETOVNI DAN MLADIH bo letos gostil naš rojak, torontski nadškof kardinal Alojzij Ambrožič, nečak pokojnega patra Bernarda Ambrožiča. Našo mladino bosta zastopala naš ministrant Andrew Bratina in Julie Brcar iz Sydneya.

KRSTI:

HANNAH FRANCES KIRN SHAW, rojena 12.10.2001 v Melbournu, oče Peter Shaw, mati Doris r. Kirn. Botri: Irene Ludvik in Nuala Naughton. Kew, 17.03.2002.

MATILDA JANE KINKELA, rojena 11.12.2001 v Melbournu, oče Vilim Frank Kinkela, mati Irene Anthona r. Brumen. Botri: Susan in Roman Brumen. Kew, 17.03.2002.

MEGAN EMILY ORFANIDIS, rojena 30.09.2001 v Melbournu, oče Nicholas Orfanidis, mati Lydia Mary r. Medica. Botri: Irene Walsh in Alfio Mangano. Kew, 24.03.2002.

HEIDI MARIE DEBELAK, rojena 14.01.2002 v Melbournu, mati Sharyn Debelak. Botri: Greta in Frank Prosenik. Kew, na veliko noč, 31.03.2002.

Čestitamo mladim družinam, botrom in starim staršem!

POGREBI:

ŠTEFAN LUTAR, rojen 22.08.1926 v vasi Lipa pri Murski Soboti je umrl 10.03.2002 v Footscray Western Hospital. Leta 1947 se je Štefan v Turnišču poročil z Gizelo Guran. Štirje

otroci so se jima rodili in leta 1959 sta Štefan in Gizela pobegnili z otroci 11-letnim Jožefom, 5-letnim Štefanom in dve leti staro Marijo. Pri Štefanovem očetu so pustili 9-letno Zdenko, pa ne za dolgo, ker so želeli biti skupaj kot družina. Leta 1960 so prišli z ladjo Aurelia v Avstralijo. Eno leto so živeli v Bonegilli, nato pa je delo Štefana in družino pripeljalo v St. Albans, kjer je živel ves čas. V Footscrayu je bila leta 1961 rojena hčerka Zorislava. Štefan je delal pri različnih podjetjih Trojan, James Hardie, Repco, Rheem in Firestone. Ljubil je življenje do konca, čeprav ga je bolezen premagala. Molitve zanj smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu, naslednji dan, 15. marca 2002, pa je bila pogrebna maša v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu, ki sta jo darovala župnik John O'Reilly in p. Ciril. Župnik ga je potem spremljal na pokopališče Keilor.

BORIS MAREGA, rojen 28.01.1932 v Biljah pri Novi Gorici, je umrl 12.03.2002 v Box Hill Hospital za posledicami pljučnice. Skoraj mesec dni pred smrtjo, 15.02., je prejel svete zakramente in še malo pred smrtjo je skupaj z ženo Ano zmolil Očenaš. V Avstralijo je prišel z ladjo Scaubrin septembra leta 1952. Tudi on je bil najprej v Bonegilli, nato v Sydneyu eno leto. Leta 1975 se je na Mirenskem gradu poročil z Ano r. Klančič z Mirna pri Novi Gorici. Dve leti sta živela tam. Boris se je leta 1978 vrnil v Avstralijo, žena pa je prišla za njim leto pozneje. Ana ima v Melbournu brata Adama z družino. Boris je delal kot prodajalec v trgovini rezervnih avtomobilskih delov. Bil je delaven in skrben in je mirno zaspal v Gospodu. Molitve zanj so bile v naši cerkvi v Kew, pogrebna sveta maša pa naslednji dan, 15. marca 2002, nato pa smo ga spremljali do Springvale, kjer je bilo njegovo telo kremirano.

Sožalje vsem sorodnikom, pokojne pa priporočajmo Božjemu usmiljenju. Največ, kar za svoje pokojne lahko storimo je, da zanje molimo in darujemo svete maše.

KRIZEM

AVSTRALSKE

SLOVENIJE

Iskrene čestitke gospodu Ignacu Ahlinu iz Adelaide ob 80. rojstnem dnevu

Misel na slovensko skupnost v Adelaidi obvezno vključuje našega vedno vedrega rojaka Ignaca Ahlina (po domače Liparjevega Naceta iz Dednega dola pri Višnji gori), ki vsakega rojaka v svoji pristni pojoči dolenjščini pristrčno pozdravi, se zna od srca nasmejati in nas spraviti v dobro voljo s svojimi nenehnimi šalami in optimizmom. Takšnih veselih ljudi dobre volje je vse premalo med nami.

Gospod Ignac Ahlin je letos 6. aprila praznoval svoj jubilejni 80. rojstni dan v Verskem centru Svete družine v Adelaidi, s sveto mašo, ki jo je daroval pater Janez Tretjak OFM in nato s praznovanjem v dvorani Verskega centra.

Zahvaljujemo se Vam za dolgih in plodnih 80 let požrtvovalnega dela za slovenstvo v domovini in v Avstraliji (za Vaš velik dar k spomniku žrtev povojnega nasilja v Vaši

domači vasi) ter Vašo veliko podporo adelaidski slovenski skupnosti in Verskemu centru Svete družine. Iskreno se Vam zahvaljujemo tudi v imenu Avstralske slovenske konference in Svetovnega slovenskega kongresa, katerega prizadevni član ste že od vsega začetka. Zahvaljujemo se Vam za vse, kar ste dobrega doprineseli za slovenstvo v Avstraliji.

Želimo Vam, da obhajate ta velik jubilej lepo in veselo med svojimi dragimi domačimi in v krogu vseh Slovencev v Adelaidi, ki Vas visoko cenijo in Vas imajo radi. Vsi Vaši prijatelji, ki se praznovanja ne moremo udeležiti, pa bomo prosili Boga, da Vam lajša bolečine v težki bolezni, ki jo vdano prenašate in Vas ohrani med nami veselega dokler je mogoče.

Rojakov, kot je gospod Ignac Ahlin se je lepo spominjati in se jih spominjamo z veseljem. Prejmite naše iskrene in hvaležne čestitke in najboljše želje. Bog z Vami!

Jožica Gerden - podpredsednica SSK za prekomorske dežele

Sklepni del postnega romanja z avtobusom in osebnimi avtomobili iz Melbourne v Ta Pinu 16. marca je bil postanek pri g. Mariu Kocbeku, ki živi v Anakie Winery in je 23. marca 2002 dopolnil 80 let. Nastalo je prijazno vzdušje, saj se je ob nazdravljanju Mariu zbralo kar nekaj osemdesetletnikov, ki se še kar vsi dobro držijo. Bog živi Maria in vse, kar nas dobrih je ljudi!

FILMI PATRA BAZILIJA IZ LET 1956-1960

V nedeljo, 17. marca 2002 se je za družinsko kosilo v dvorani v Kew zbralo lepo število Slovencev. Po kosilu je bil napovedan ogled filmov, katere je posnel pater Bazilij v letih 1956 - 1960, kot tudi nekaj iz leta 1968.

Veronika Ferfolja, ki vodi arhiv v Kew in raziskuje o Slovencih v Avstraliji, je uredila, da so filme presneli na video in z veseljem smo čakali na dogodke na platnu. Že prej sva se z Veroniko srečali in pregledali vse kasete, da sva potem odločili, kaj bi ljudem pokazali. Zanimivo je bilo poslušati Veroniko, s kakšnim veseljem in ponosom je pripravljala snov. Za veliko dogodkov na filmih je točno vedela, v katerih Mislih in v katerem Vestniku je pater Bazilij o dogodku napisal, pa tudi o drugih avtorjih je vedela povedati in poiskati. Poudarila je, kolikokrat je pater Bazilij izrazil, da je s prikazovanjem filmov hotel Slovence povezati na tak način, da so vedeli drug za drugega, izvedeli, kaj so v drugem kraju delali in jih vzpodbujal k srečanju in skupnemu delovanju.

Za nedeljsko prireditev je dolge ure iskala dokumentacijo, da sva lahko popestrili filme z zapisi iz tistega časa.

Na dan prireditve je bila Veronika odgovorna za video kasete. Na vsaki kaseti so bili izbrani določeni dogodki, mene pa je doletela naloga, da preberem izvlečke iz Misli in Vestnika in govorov in komentiram ob filmu, kot sva se dogovorili. Veronika je večkrat še posebej poudarila o pomembnosti določenih dogodkov.

Na prvi kaseti smo videli prihod ladij v пристanišče v Melbourne. Pater Bazilij je šel vedno počakat skupine Slovencev in jim skušal pomagati, drugi so se odpeljali z vlakom v taborišče Bonegilla, kar smo tudi videli. V Bonegilli je bilo precej Slovencev pred hišicami in upali sva, da se bo kdo prepoznal.

Z Veroniko sva večkrat prosili, naj

vsakdo, ki prepozna sebe, ali prijatelja, napiše ime in sporoči, na katerem filmu se je videl ali prepoznal nekoga.

Drugi dogodek je bilo praznovanje Moombe leta 1958 z Lilijano Zdražilovo, gdč. Evelino in Stankom Hartmanom ter bratoma Ješe na harmonikah – prvokrat je slovenska zastava vihrala na ulicah Melbourne.

Sledil je izlet na Mt. Macedon, 3. februarja 1957, ko se je več kot 200 Slovencev po maši s štirimi avtobusi odpeljalo na piknik in so se veselili ob igran, plesali in peli, se povzpeli na stopnice pod križem, gospa Mici Hartmanova pa je kuhala klobase. Pater Bazilij je potem v Vestniku napisal, da je film o tem pikniku pokazal Slovencem v Balaratu, Adelaidi, Port Lincolnu, v Whyalli in nekaterim v Melbourne.

Naslednji izlet je bil na sneg, morda 21. julija 1958 na Mt. Donna Buang. Se kdo od vas spominja tega izleta? Lahko sporočite?

Sledil je še en piknik, pa Veronika ni bila prepričana, ali je na Pungerčarjevi domačiji, kot je o tem pisal pater Bazilij, ali ne. Prašiček na ražnju, igre: gnilo jajce in druge smo videli, pa veliko skupino nasmejanih obrazov. Nekateri so se prepoznali, drugi so spet spoznali prijatelja. Spet smo videli pridno Mici Hartman in pa Martina Adamiča.

Prosim, sporočite Veroniki imena Slovencev, katere ste prepoznali.

Druga video kasete je prikazala Slovenski dom v Carltonu in otvoritev doma, 4. septembra 1960: najprej čiščenje in popravila, potem slovesna otvoritev z govorniki g. Marjanom Opletom in g. Vinkom Molanom, predsednikom Slovenskega kluba in nastopajočimi Rozino Žižek, Anico Srnec, Geni Pivko in Sabino Gjerek ter vodjem programa g. Marjanom Laukom in Stankom Hartmanom na harmoniki. Čarova mati, Marjan Lauko, gdč. Molanova in Jože Janežič so povedali, kaj jim

Slovenski Dom pomeni. Prebrala sem odlomke iz govora g. Oppelta in g. Molana.

Velika skupina ljudi in vsi, ki ste video videli, ste gotovo koga prepoznali. Prosim, če nam poveste.

Sledilo je romanje v Sunbury leta 1959 z bandero Marije Pomagaj in mnogimi narodnimi nošami, med njimi triletni Johnny Mesar, Magda Mesar, Maks Hartman, Zdražilova Lilijana in Uršičeve deklice: Majda, Jožica in Cvetka iz St. Albansa. Za tri polne avtobuse je bilo Slovencev, je zapisal pater Bazilij v decemberskih Mislih, 1959.

Na kratko smo videli praznovanje sv. Miklavža, morda v St. Albansu, najbrž v letih 1958 – 1961. V dvorani so bili mnenja, da je bil Miklavž g. Urbas, parkljev ni bilo mogoče spoznati – morda pa je kdo prepoznal otroke.

Zadnji del druge video kasete je bilo pokopališče v Keilorju, avgusta 1960: temelji in priprave z delom Štefana Srneca, Janeza Vidoviča, Hinka Bedrača in Jožeta Gjereka, pa tudi druge smo videli in seveda patra Bazilija, kako je pomagal.

Na tretji video kaseti smo videli Padua Hall – Baraga House, priprava balinišča in kegliča, gospo Kregar, ki je kuhala fantom in gospo Jožefino Lelija, ki je fantom Baragovega doma prala – prepoznala sta jo Franjo Kravos in Rudi Koloini. Videli smo pleskanje Baragovega doma – Karlo Samec in drugi, med njimi Lojze Markič, gradnja krušne peči, čebele, ptice, patrovega kužka in muco. Videli smo tudi, kako so fantje gradili veliko kletko za ptice, pa prostor za smeti in razne igre, katere so se igrali v Baragovem domu.

Gotovo so bili med fanti še drugi poznani!

Ob koncu je bil blagoslov spomenika škofa Friderika Barage 21. julija 1968, katerega je blagoslovil melbournški nadškof James Knox v prisotnosti visokih gostov: Edwarda G. Murphyja, Msgr. Murraya, Fr. M. Rafterja in patra Bernarda Ambrožiča iz Sydneya.

Pater Bazilij je v Mislih napisal, da je bilo

do 600 ljudi zbranih ob slovesnosti in velika povorka se je potem premaknila do nedokončane cerkve in na stopnišče.

Po končani prireditvi je sledila zahvala Feliksu Šajnu za ureditev projektorja in Antonu Mikužu za skrb za luči in mikrofoni, Veronika pa je še enkrat povabila vse, da sporočijo imena in druge podatke njej ali njenim staršem, da bo dopolnila dokumentacijo v arhivu.

Ljudje so se razšli zadovoljni, polni oživiljenih spominov na prva leta bivanja v Avstraliji.

Veronika skrbno zbira vse podatke in ne bi mogli imeti boljše osebe za to delo.

Hvala, Veronika.

Draga Gelt

IZ ARGENTINE

Dragi in spoštovani pater Ciril Božič!

Najprej prav lepo pozdravljeni ponovno pod južnim križem!

Vaše "Zlate Misli" poskrbijo, da so razdalje manjše in omogočajo, da si ob njih polnimo duhovne baterije tudi na koncu druge celine. Ob zlatem jubileju revije, ob spominu na nje, ki so jo pričeli izdajati in pisati sredi prvih naseljenjskih, skoraj še begunjskih let, iskreno čestitam Vam, vsem sodelavcem revije in seveda tudi frančiškanskemu redu, ki ima srce in razumevanje za slovensko diasporo!

Oba s Pavlo Vam želiva vsega dobrega pa veliko uspeha tudi na tej, za Vas ne novi postojanki! Na pragu velikonočnih praznikov Vam želiva iz srca obilo božjega blagoslova pa krščanskega upanja in vstajenjskega veselja!

Iskren pozdrav in Bog Vas živi!

**Pavla in Marko Kremžar
Buenos Aires**

ZLATA OBLETNICA

Alojz in Marija Toš iz Ballarata sta 14. aprila 2002 slavila 50. – zlato obletnico poroke v krogu svoje družine in prijateljev.

Zlatoporočenca med prijatelji v Kew: Beti in Peter Belec in na desni Milena Merzel.

ALOJZ TOŠ, rojen 6. junija 1932 v vasi Zgornji Porčič pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah in MARIJA - rojena BRAČKO, v Spodnji Kungoti pri Mariboru, 25. junija leta 1933, sta se poročila 14. aprila 1952 v Zg. Kungoti.

Imata dva otroka, hčerko Marijo in sina Brankota, oba rojena v Sloveniji.

1. junija 1957 so ilegalno zbežali v Avstrijo, kjer so živeli štiri mesece. Iz Avstrije so emigrirali v Avstralijo in prispeli v Melbourne 1. novembra 1957 z ladjo »Neptunia«. Iz Melbournu jih je življenjska pot odpeljala v emigracijski »kamp« Bonegilla, kjer so bivali le devet dni.

Alojzov brat Franček Toš jim je uredil delo in stanovanje v Ballaratu.

Alojz je opravljal delo elektrovarilca v tovarni karavanov, Marija pa je bila zaposlena kot šivilja v veletrgovini »Myer«.

Kot večina Slovencev v Avstraliji sta Marija in Alojz delala dolge ure in v kratkem času privarčevala za nakup velikega posestva v bližini mesta Ballarat, na katerem sta se

ukvarjala z živinorejo, z vzrejo krav za mleko.

Marija je bila uradno registrirana proizvajalka mlečnih proizvodov, kot so sir, maslo, jogurt in smetana.

Po 25 letih je delo postalo prezahtevno in Toševi so farmo prodali ter se preselili v mesto Ballarat, kjer živijo še danes.

Alojz in Marija Toš sta velika pustolovca, saj sta Avstralijo že trikrat prepotovala s karavanom. Tudi danes, 14. aprila, odpotujeta na trimesečni dopust v neznano smer po Avstraliji.

Domovino Slovenijo sta obiskala nešteto krat.

Na vprašanje, kakšne so njune 50-letne življenjske izkušnje kot poročen par, je Marija odgovorila »dobro in slabo«, a Alojz je dodal »very good«, najbolj važno je spoštovanje, odkritosrčnost drug do drugega, pravita. Življenje ni lahko, ne glede kje živimo, v tujini ali v rojstnem kraju. Marsikaj morava kot poročen par potrpeti, razumeti, pomagati in biti zvesta drug drugemu.

Štefan Merzel

ROMANJE V MEDJUGORJE

Okrog 40.000 mladih iz vsega sveta in sedem avtobusov iz Slovenije je prišlo 3. avgusta 2001 v Medjugorje.

Preromali smo že vse romarske poti po Evropi in bili tudi v Sveti deželi, vendar je Medjugorje nekaj posebnega. Že 20 let se Mati Božja prikaže množici ljudi, ki točno 20 minut pred šesto uro zvečer pade na kolena in opazi njeno prisotnost.

V tistem trenutku je čez vročino potegnil mrzel veter. Slišal se je jok veselja in ljudje so se križali. V Medjugorje naj gredo tisti, ki so

povabljeni, poklicani od Marije Kraljice miru in ne radovedneži. Čez mesec dni sva z ženo Albino ponovila romanje v Medjugorje. Najina želja se je izpolnila, prošnje k Mariji so bile uslišane.

Vsem, ki boste povabljeni v Medjugorje, želiva srečno pot!

Avstralski državljani potrebujemo bosansko vizo ali pa slovenski potni list. Z Bogom!

Albina in Branko Kalc

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage žene, mame in stare mame Zofke Lidije Mezgec se iskreno zahvaljujemo članom in odbornikom kluba Jadran, prijateljem in znancem za izraze sožalja ob njeni smrti, za cvetje, za tolažbo in za darove za Peter MacCallum Cancer Institute. Enako tudi patru Cirilu za rožni venec in pogrebno mašo in vsem, ki so nam pomagali. Hvala tudi pevskeemu zboru za lepo zapeti pesmi ob grobu in lepe besede Milana Ogrizka.

Naj počiva v Božjem miru.

Žalujoci mož Alojz, hčerki Vilma in Sonja z možema Antejem in Gregom ter vnuki Danil, Peter in Matej.

Zofka Lidija Mezgec (rojena Gustinčič), se je rodila na Tatrih, Brkini, 15.5.1929. Imela je težko življenje – pri 8 letih je zgubila mamo, pri 12-ih pa še očeta in tako ostala sama s starim očetom.

V Avstralijo je prišla leta 1955, ko je imela 26 let. Nekaj časa je delala v Tooraku, nato pa se je poročila z Alojzom Mezgecem, tudi iz Tater, s katerim ima dve hčeri; Vilmo in Sonjo.

Potem, ko je 26 let delala za Bradmill, se je leta 1991 upokojila in se posvetila svojim vnukom.

Septembra 1992 je zbolela in po dveh operacijah ozdravila. Zopet se je veselila z družino in obiskovala klub Jadran. Imela je veliko prijateljev in z veseljem se je udeleževala izletov z družbo.

Leto kasneje je zopet zbolela, Božične in novoletne praznike je preživela z nami doma, 20. februarja 2002 pa nas je v bolnišnici za vedno zapustila.

Vedno je bila vesela in imela je dober in pozitiven pogled na življenje. Pogumna je bila do konca in ni izgubila upanja.

Zelo Vas bomo pogrešali, mama.

Počivajte v miru!

SOŽALJE

Globoko sožalje izrekam ob izgubi dobrega moža Giorga gospe Pavli Marinovič. V Melbournu bo ostal neizbrisen spomin dobre družine, ki je posvojila in vzgojila dva otroka ter storila mnogo dobrega slovenski skupnosti.

Marcela Bole

PISMO PROF. DR. EDIJA GOBCA IZ AMERIKE

Prečastiti pater urednik! Prebiram zlate Misli in Vam in sotrudnikom pristrčno čestitam k 50-letnici plodnega delovanja. Le malokdo se verjetno zaveda, koliko dobre volje, dela in žrtev je treba vložiti v izdajanje lista, kjer namesto dobička kraljuje idealizem. In vendar, kaj bi bilo z vero, narodno zavestjo in kulturo brez idealizma?! Ker Vam slednjega v uredništvu in upravi ne manjka in ker so tudi rojaki še zvesti slovenskim svetinjam, upam, da bodo Misli še dolgo izhajale in uspešno vršile svoje pomembno poslanstvo.

Sam sem Mislim dolžan zahvalo, saj so bile skozi desetletja naklonjene delu našega Slovenskega ameriškega raziskovalnega središča, ki že nad 50 let raziskuje Slovence in še posebej slovenske uspehe po vsem širnem svetu. Patra Bernarda in p. Bazilija sem poznal še iz Amerike, p. Metoda pa sem spoznal, ko me je med obiskom Avstralije ob petletnici Glasa Slovenije gostoljubno sprejel v Baragov dom (v Sydneyu pa podobno ljubeznivo p. Valerijan Jenko). P. Bazilij je bil celo eden naših najplodnejših sodelavcev skozi dolgo vrsto let. Kot veste, je p. Metod zdaj v Lemontu, od koder se nam je že oglasil. Posebno sem vesel, ko mi kdo, ki ne ve, da ga poznam, piše, da ima zdaj Lemont novega, mladega predstojnika, ki je zelo delaven in prijazen in ga imajo ljudje zelo radi.

Prvi patrov, ki sem jih poznal pa je bil p. Odilo, ki sem mu ministriral, kadar je misijonaril tudi v naši fari Sv. Križa pri Rogaški Slatini. V Savinjski dolini sem l. 1965 srečal p. Urankarja in si dopisoval z njim še, ko je bil predstojnik na Brezjah, v taborišču v Italiji pa dr. Herica, ki sem mu v Bagnoliju pripravil angleške prizive za frančiškanske klerike, ki so imeli težave z emigracijo. V Ameriki sem poznal večino slovenskih frančiškanov, med njimi tudi pred kratkim umrlega prvega urednika Misli p. Benota Korbiča in dr. Kalista Langerholza. No, Vas poznam le še od daleč, zdi pa se mi, da imate prav Vi posebne zasluge za muzej na Brezjah, kjer so ohranjeni tudi

slovenski ameriški vesoljski spominki, slika Marije Pomagaj in slovenska zastavica, ki jih je leta 1997 za naše središče ponesel v vesolje astronom dr. Jerry Linenger, vnuk slovenskih priseljencev iz Radovljice in Tržiča. Njegovo angleško knjigo *Off the Planet* (od avstralskih Slovencev je dobil prvi izvod z astronomovim posvetilom g. Dušan Lajovic) zdaj prevajajo v slovenščino, meni pa so naložili prijetno dolžnost, da pripravim predgovor. Astronavtova stara mama Francka Pusavc še živi v bližini Chicaga in je skupaj s svojo hčerko in astronomovo mamo rada poromala tudi v Lemont. S staro mamo Francko si dopisujeva in je neverjetno bistra, čeprav je letos 1. aprila dopolnila že 97 let. Tudi njen vnuk dr. Linenger, ki ima menda najvišjo izobrazbo med ameriški vesoljci, je veren katoličan. Med iskanjem svojih korenin v Dvorski vasi in Radovljici je obiskal tudi Brezje. »Bom še šel na Brezje, kadar bom v Sloveniji,« mi je pred meseci rekel med telefonskim pogovorom in bil še posebej vesel, da so njegovi vesoljski spominki v tamkajšnjem muzeju.

Edi Gobec

DENARNA POMOČ

Po telefonskem razgovoru z g. patrom Janezom Tretjakom se obračam na vas s prošnjo za denarno pomoč.

Sem mati treh otrok, mož je invalid, vsi pa imamo zakramente rimskokatoliške vere.

Bila sem lastnica majhne trgovske firme, ki je v začetku zmerno poslovala, dokler se ni pojavila močna konkurenca. Blago se ni več obračalo, začele so nas požirati izvršbe obresti, davki in kritja ni bilo več. Slednjič je prišel še upnik in izpraznil firmo za trikratno vrednost dolga. V letu 2001 se je spremenil zakon o finančnem poslovanju. Če ne poravnaš obveznosti, ti zasedejo lastno premoženje. Imamo skromen dom (hišo), radi bi jo obdržali. Brez širše pomoči tega ne bomo zmogli. Zato prosim gospoda patra Cirila Božiča, cerkvene dostojanstvenike in vernike za pomoč v božjem imenu. Dolg znaša 75.000 DEM ali 37.500 EUR. Tudi sama sem dajala za zvonove, obnove cerkva,

kapel, za duhovne poklice, škofijo, a nikoli nisem mogla verjeti, da me bo življenje tako potlačilo, da bom sama prosila. Naj moja prošnja najde v vaših srcih razumevanje.

Blagoslovljene velikonočne praznike vsem želi družina Košič

Moj naslov:

KOŠIČ JULIJANA

BREG 32

3210 SLOVENSKE KONJICE

VÁŠIDAROVÍ

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA:

\$1000.- NP-Sydney; **\$60.-** Leon Robar, K.in A. Lenarčič, **\$40.-** Krista Mautner, Rezka Smolič; **\$30.-** Luisa Prpič, Jenko Ivan, Karlo Rožanc, Angela Šuštar, Magda Pisotek, Anita Pleško, Mara Ferjančič, Luisa Jug, Davorin Zorzut, M. Šušteršič, Amalia Maljevac, Juliana Erzetič, M. Stavar; **\$25.-** Miro Bole, Jože Potočnik; **\$20.-** Alojz Markič, Franc Tratnjek, Tončka in Albin Smrdelj, Branko in Albina Kalc, Kristina Radesich, Marija Grum, Ana Rakar, M. Hajek, W. Gayfer, Maria Hribar, Mili Vesel; **\$15.-** Družina Žic, Ivanka Perko, Slavka Kruh; **\$10.-** Družina Brodnik, Angela Brala, Toni Blaznik, Evgen Braidet, Slavka Podbevšek, Jože Grilj, Marija Butkeraitis, Anton Cevec, Petrina Pavlič, Toš Alojz, Albrecht Janez, Marija Vončina, Ivana Ponikvar, Marina Rogl, J. Ploy, Milan Prešeren, Ivan Deželak, Milan Gorišek, Vera Škraba, Hinko Hafner, Marija Stajnik, Jože Barbis, Ludwig Grassmayr, Amalija Maljevac, Francka Butinar, Melita Zupan, Slavko Jernejčič, Miha Matkovič, Darko Postružin, Matija Cestnik, Danica Perko, M. Belavič, Jože Tezak, Vlasta Klemenčič, Margaret Hatezič, Frances Namar, Marija Gorjan; **\$5.-** Franc Vrtelj, John in Fanica Marinič, Janez Kociper, Joe Belovič, Josephine Urbančič, Tone in Anka Brožič, Ivan Košak, D. Slavez, M. in A. Cuderman, J. in A. Mavlak, Franz in A. Plohl, Janez Jernejčič, Frančiška

Kavčič, Danica Gorup, Emil Sosič, Lidija Bole, Ivanka Kontelj, Ivo Klopčič, Karel Knap, M. Hovar, Jožica Kruh, Emil Kalčič.

ZA LAČNE: \$250.- B.I.I.; **\$20.-** Marija Hribar, Tončka in Albin Smrdelj; **ZA LAČNE: \$10.-** Marija Boeleckey; **ZA MISIJONE: \$20.-** Marija Hribar; **ZA PRIZADETE V POŽARU V SYDNEYU: \$20.-** Marija Hribar.

Imena še drugih, ki ste darovali, bodo objavljena v maju 2002. Vsem dobrotnikom Bog povrni! Hvala za Vašo dobroto!

Have a simple blood test and you may save this man's life

STEVEN LOPORCHIO, who is 44 years old, has a rare form of leukaemia and needs a bone marrow transplant. Because he has a Slovenian background, a person with a similar background may be the right match for him.

His parents were born in Trieste in northern Italy and his grandmother and her family were Slovenian. These relatives are no longer alive. His other relatives in Italy and Australia have been tested and they are not suitable matches.

Unfortunately, the Australian Bone Marrow Donor Registry does not have any people of Slovenian background on their register.

If you are of Slovenian background, and between 18 and 50 years of age and healthy, you can help Steven by having a blood test at the Red Cross Blood Service. Your details will then be put onto the Bone Marrow Donor Register for matching with Steve's details, or with those of any other person with similar Slovenian background.

A brochure that explains the whole procedure is available from the Australian Bone Marrow Donor Register on 9694 0290 or you can talk to Steven on 9386 7760 or via email: steven.loporchio@dhs.gov.au

Or you can ring the Red Cross Blood Service on 9694 0111 to make an appointment for a test.

Andrew Bratina

koticek

naših mladih

ZIVIO!

How was your Easter? I hope you had a good one. Well in this issue we are proud to have an article written by Melbourne's late priest Pater Metod Ogrevc, who is now stationed at Chicago.

Also don't forget that the 28th annual Youth Concert is around the corner.

It begins on the 5th October.

The Editor

bratboy007@hotmail.com

IZ CHICAGA!

Remember our dear priest, Fr. Metod, Melbourne?

Well he remembers us especially those who spent time in Mt. Eliza.

Hvala lepa za pozdrave, ki ste mi jih z Mt. Elize poslali p. Filip, misijonarka Marija, "teta" Francka, Kristina Mesaric, Wendy Cestnik, Nic Morgante, Daniel in Kelsey Lenko, Melissa Bratina, Natalie Postruzin, Andrej Bratina, Natalie Zrimšek, Lenti Lenko, mama Frank, Zora, Maria in Diana.

Bog povrni tudi Tilki Lenko, ki je te pozdrave skupaj s fotografijo prve skupine spravila do mene. Razumel sem, da ste se imeli lepo kot vedno, ceprav vam letos vreme ni bilo prevec naklonjeno. Vsem lep pozdrav iz Lemonta pri Chicagu.

p. Metod - OFM

SLOVENIAN FESTIVAL GEELONG

Every second year Slovenians around Victoria celebrate their culture and heritage by attending a festival in honour of their homeland.

The festival this time, was held in the small but beautiful city of Geelong, at the Slovenian Association in Lovely Banks. It began early in the morning (10 o'clock which is very early for someone who has to come from the southeastern suburbs in Melbourne) with mass.

Following on was a short programme that showcased some of the great talent in our small but vibrant community.

Throughout the two-day festival were many sporting events that many of the Slovenian men competed in. Bolince was the most popular event drawing most of the crowd.

There were also displays on arts, crafts and most importantly cooking. A lot of it was traditional, although there were a few examples of more modern forms.

On the last day was also 'Pokazi kaj znaš'. This is a most favoured event with the crowd because they usually find its content the most entertaining because of its informality.

This years festival was no doubt a great success, drawing quite a lot of people that were not just from Slovenian background. This made many people proud to show to Australia, its customs.

Don't forget to get your act together for this year's Youth Concert Festival in Melbourne.

The Editor

KEW, SOBOTA, 5. OKTOBRA 2002. VABLJENI MLADI TALENTI.

28. SLOVENSKI KONCERT

V PRIREDBI VERSKIH IN KULTURNIH SREDIŠČ V AVSTRALIJI

Koncert bo v soboto, 5. oktobra 2002, ob 2.00 popoldne in ob 7.00 zvečer v dvorani Verskega in kulturnega središča, Kew, Melbourne. V nedeljo bo ob desetih mladinska sveta maša v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew.

Vsi, ki želite sodelovati, pošljite prijavnice najkasneje do 5. septembra na naslov: Slovenian Mission, Koncert, PO BOX 197, KEW VIC 3101. Za dodatne informacije pokličite Crissy Mesarič na 03 9547 2504, E-mail: cmesaric@hotmail.com.

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

Iz Adelaide po^oiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

IZ BARAGOVE KNJIZNICE

Srečolov za našo Baragovo knjižnico je bil organiziran kot edina finančna podpora za nabavo letnih izvodov Enciklopedije Slovenije in Angleške enciklopedije, Mohorjeve - Celovške, Goriške in Celjske družbe. Knjige so nujno potrebne za rast in tekočo obnovo knjižnice.

Letošnji srečolov je bil zelo dobro podprt in velika zahvala gre:

gospe Zori Kirn za pomoč pri pripravi daril, tudi sama je darovala in prodajala listke; gospe Tilki Lenko, ki je več tednov z velikim uspehom prodajala listke, gospodu Ivu Leberju za knjige in več kot 50 audio kaset ter gospe Olgi Bogovič predsednici društva sv. Eme za lepo predstavljeno žrebanje po sv. maši na velikonočno nedeljo. Vsem velika hvala.

Hvala tudi vsem, ki ste listke kupili in prispevali k uspehu srečolova.

V imenu Baragove knjižnice Kew.

Marija A. Oppelt Oppelli
knjižničarka

Gospodu **IVU LEBERJU** se iskreno zahvaljujemo za velikodušen dar, ko je podaril Baragovi knjižnici veliko količino slovenskih knjig, audio in video kaset iz Slovenije. Hvala za Vašo pozornost, gospod Ivo, in dobroto ter za obogatitev fonda naše najstarejše knjižnice v Avstraliji. Bog lonaj!

Hvala knjižničarki **MARIJI OPPELT OPPELLI** za njeno izredno požrtvovalno delo že desetletja. Hvala vsem sodelavcem knjižnice in vsem, ki vam je slovenska knjiga ljuba. Radi segajmo po slovenski knjigi!

pater Ciril

MISLI SO PISALE PRED PETDESETIMI LETI

Bog ve, kaj nam letošnje leto prinese. Ta napetost ubija živce. Četudi smo imeli vsa ta leta toliko samoodpovedi, da je bilo težko, bi zopet raje videla, da je mir. Samo da ne bi prišlo do vojne. Če na to pomislim, sem pripravljena na še večje žrtve - samo, da bi mogli živeti v miru. Če bomo živeli v miru, bomo le počasi prišli na tisto stopnjo življenja, ki bo vredna vseh žrtev in težav. Škoda, da so izgledi na to možnost tako slabi.

Misli, april 1952, stran 25

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domaća hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vas zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami ze razmisljali, kaksno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa zelite kaj vec vedeti? Potem je res najbolje, da cimprej poklicete upravnico, gospo Sandro Krnel, po telefonu in se dogovorite za primeren cas ogleda Doma. Ker je zadnje case med Slovenci precej vec zanimanja in vecje povprasevanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba pocakati na prvo prazno mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprasanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO Box 167, WINSTON HILLS, NSW 2153
Telefon: 02 9674 9599
SLOVENSKA TV 31 – Sydney
Domača stran na internetu:
STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.
Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK, VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax: 03 9380 2141

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije
Telefon: 02 6243 4830
Fax: 02 6243 4827
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA, ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591
Fax: 02 9519 8889
PO Box 188, COOGEE, NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027
Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT, NZ
PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164